

Uyuşukluk Hastalığından mı Muzdaripsiniz!?

Hareketsizlik, hayal kırıklığı, ümitsizlik, ihmalkârlık ve benzerlerinin tamamı, insanı Allah'a davet alanında etkileyebilecek tek bir hastalığın eşanlamlarıdır. Dikkat edin o, uyuşukluktur. Bu hastalık, bir müminin bedenini ve ruhunu tüketen en tehlikeli hastalıklardan biridir.

Batı'nın Müslümanların kalplerindeki İslam'ı yıkması ve hatta azim olan dine tutkulu duygularını yok etmesi kolay olmamıştır. Zira onlar, Müslümanları olması gereken konumundan düşürmek için çalışmışlar ve hala da çalışmaya devam etmektedirler. Dahası başarmak ve kontrolü elinde tutmaya devam etmek için, uygun gördüğü bir şekilde yürümesi amacıyla Müslüman için asfalt bir yol çizmiştir. Böylece sistem, fikir, eğitim, bilgi ve Müslamını ilgilendiren her şeyle ilgili bir hayat resmetmiştir.

Müslüman kelimesine vurgu yapıyorum. Çünkü hedef İslam olup başka bir şey değildir. Zira kâfir Batı, ömrünü bu Müslümanın yok edilmesi için harcamaya hazırdır. Hatta bir hastalığın kendisinden şifa bulacağı bir hasta gibi bıkmadan usanmadan ciddiyetle çalışmıştır. Ancak doktor onu, bunun imkansız olduğuna, akıbetinin ölüm olduğuna, onun hastalığa uygun bir yer olan klinikte olması gerektiğine inandırmıştır. Fakat tüm çabalarını, bu hastayı bu hayattaki hedefinden uzaklaştıran her şeye harçamıştır. Böylece hastanın, hayatı, yaşam biçimi, yiyeceği, giyeceği, sağlığı ve hatta ailesi bile, ihtiyacı olan her şeyin bulunduğu bu klinikte kalması daha iyi olacaktı. Ancak burada bizimle kalabilmeniz için uymanız gereken yasalar vardır demiştir.

Evet, bizim halimiz böyledir; zira bizim için yasalar ve nizam koydular ve bize uygun olmayan yaşam biçimini demir yumrukla dayattılar. Hatta evlerimize girdiler, ailelerimizi ve bildiklerimizi yıktılar. Dahası çocuklarımızın beyin dokularını yok ettiler. Bu yüzden artık onları kontrol edemiyoruz veya bu kliniğin, lüks olmayan bir kliniğe olduğunu onlara anlatamıyoruz.

Başarılı oldular mı? Evet. Maalesef başarılı oldular. Oysa Kapitalizm, sistemini bu ümmetin üzerine uygulayıp onu parçaladığında, bu azim ümmetin tutumu ona meydan okumak ve onunla kaynaşmamak olmalıydı. Ancak bu günlerde beni bu makalemi yazmaya sevk eden en önemli şey, bedenimizi tüketen bu habis fikirlere meydan okuma yolunda uyuşukluk ve tembelliğin kokusunu almam olmuştur. Biz hala kendimizi hayır içinde olduğumuza inandırıyoruz.

Oysa ne biz, ne ailemiz ne de halkımız hayır içinde değiliz. Allah'a yemin ederim ki bu hayattan, onların sistemlerinden ve bizi yöneten insan yapımı kanunlardan bıktık artık. İnanın Allah'ın akıl sayesinde ayrıcalıklı kıldığı bir Müslümanın, tüm bu gördüklerimiz ve yaşadıklarımız karşısında nasıl ihmalkâr davranabildiğini anlamıyorum? Bu zelil yaşama nasıl ikna olabiliyorsun?! Yorgun bile olsanız kişisel meseleleriniz de dahil hayatınızdaki işlerinizi kontrol edememeye nasıl razı olup kabullenebiliyorsunuz?! Borçlu, yoksul, evsiz, göçmen ve mülteci olduğunuz halde nasıl huzurla uyuyabiliyorsunuz?!

Maslahatlarınızla örtüşmeyen bu yasalar içinde yaşamayı nasıl kabullenebiliyorsunuz. Hatta kişisel meseleleriniz için herhangi bir adım atmaya karar verdiğinizde, zillet ve aşağılanma çemberinin içinde kalıyorsunuz. Zira birisi mühür, diğeri para istiyor, filan kişi rüşvet istiyor ve bir diğeri de zaman istiyor ve benzerleri gibi. Dahası gerekli olan belgeniz ya bir ay sonra bitecek ya da hiç bitmeyecektir!

Artık ne bağlı kaldığımız takva, ne bize hükmeden Kur'an, ne bizim derecemizi yükseltecek bir amel, ne de bizi mutlu edecek bir yaşam kaldı!

Bu sahnelerin karşısında bir davet taşıyıcısı sıfatına sahip olan birisi olarak soruyorum: Nasıl oldu da bu uyuşukluk nefislerimize sızdı ve karşımıza çıkan her şey bize hayatın sıkıntılarını hatırlatıyor?! Nasıl oldu da ümitsizlik bizleri sardı da gözümüzün önündeki evlatlarımızın yok oluşunu izliyoruz?! Nasıl oldu da uyuşukluk biz ve ailemizle oynadı da evlerimiz örümcek ağından daha zayıf bir hale geldi?! Tüm bunlara nasıl razı olabiliriz?! Allah

bize şöyle buyuruyor: **“Kim de benim zikrimden yüz çevirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır.”** [Taha-124] Yani her kim benim emrime ve Rasulü'ne indirdiğime muhalefet ederse, onun için dünyada sıkıntı var demektir. Dolayısıyla onun için huzur olamadığı gibi göğsü de rahatlamayacaktır. Zira bu kişi, endişeli ve kafası karışmış bir şekilde sıkıntılı bir hayatın eşiğinde olacaktır! Peki bu azim Kur'an'ı okuduğunuz halde nasıl olur da bunu görmezden gelip unutabilirsiniz?! Dünya size ne kadar zor gelirse gelsin davetinizden geri durmamak için Allah ile sözleştiğiniz halde nasıl olur da zayıflık hisleri sizi bunaltabilir?!

Davet taşıyıcısı kardeşim, ne besleyen ne de açlığı gideren gerekçelerden artık vazgeç! Sonu gelmeyen koşullardan artık vazgeç! Tam tersine biz, Batı'nın bize dayatmış olduğu bu koşullar için buradayız. İster sıkıntılı hayat, ister savaşlar, isterse de istikrarsızlık olsun fark etmez. Şayet aklınızı Allah'ın sevdiği ve razı olduğu şeylere yönlendirir, bu ümmete baskı yapan bu zalimler karşısında seslerinizi yükseltir, onların kanunlarını kabul etmez onlarla yaşamaz ve hareketsizliğimizi gerekçe göstermez isek işte bu Allah'tan bir rızıktır! Zira sen, Allah için çalışarak takip edilen bir örnek olmayı tercih ettin.

Evet, insan biraz uzak durup hayatın sorunlarına sürüklenebilir ve bu fani dünyada dikkati dağılılabılır. Ancak bir saat ibadet, bir saat dünya işi. Aynen Hanzala el-Esedi yanına geldiğinde kerim Rasulümüzün dediği gibi. Zira hadis-i şerifte şöyle geçmektedir: Ebu Bekir benimle karşılaştı ve bana: Nasılsın, ey Hanzala? diye sordu. Ben de: Hanzala münafık oldu, dedim. Ebu Bekir: Subhanallah, sen ne diyorsun? dedi. Ben cevaben dedim ki: Bizler, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yanında bulunuyoruz. Bize cennet ve cehennemden bahsediyor, sanki gözlerimizle görüyormuşuz gibi oluyoruz. Onun huzurundan ayrıлып çoluk çocuğumuzun yanına ve işlerimizin başına dönünce, çok şeyi unutuyoruz. Ebu Bekir dedi ki: Allah'a yemin ederim ki, biz de benzeri şeylerle karşı karşıyayız. Ben ve Ebu Bekir birlikte yola düştük ve Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in huzuruna girdik. Ben: Ey Allah'ın Rasulü! Hanzala münafık oldu, dedim. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem: **“Bu ne demek?”** dedi. Ben: Ey Allah'ın Rasulü! Senin yanında bulunuyoruz, bize cennet ve cehennemden bahsediyorsun; sanki onları gözümüzle görüyor gibi oluyoruz. Senin huzurundan çıkıp da çoluk çocuğumuzun yanına ve işimizin başına dönünce, çoğunu unutuyoruz, dedim. Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: **وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَوْ تَدُومُونَ عَلَى مَا تَكُونُونَ عِنْدِي وَفِي الذِّكْرِ؛ لَصَافَحْتُمْ الْمَلَائِكَةَ عَلَى فُرُشِكُمْ وَفِي طُرُقِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةَ سَاعَةً وَسَاعَةً** **“Nefsimi gücü ve kudretiyle elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, şayet siz, benim yanımda bulunduğunuz hal üzere devam edip zikir üzere olabilseydiniz, yataklarınızda ve yollarınızda melekler sizinle musafaha ederlerdi. Fakat ey Hanzala, bir saatinizi (ibadete), bir saatinizi de (dünya işlerinize) ayırınız.”** Bu sözünü üç defa tekrarladı. [Müslim rivayet etti.]

O halde ey Müslüman geri dön ve gerek kendi hayatını gerekse başkalarının hayatını güzelleştirmek için amelinde ve davetinde doğru ve samimi ol. Zira daveti taşıırken gevşeklik göstermen, treni kaçırmaya ve gitgide daha da zayıflık hissetmene neden olabilir. Bu ise seni daveti taşımayı terk etmeye zorlayacaktır. Allah yemin olsun, hakikati bilip de onunla amel etmemek büyük bir musibettir!

Niyetini yenile ve de ki: **“Rabbim! Gönlüme ferahlık ver. İşimi bana kolaylaştır. Dilimdeki düğümü çöz ki sözümü iyi anlāsınlar.”** [Taha 25-28] Çünkü senin, kalbinin ferahlamasına çok ihtiyacın var. Zira bu, davet taşıyıcılarının bir özelliğidir. Çünkü sen, sana en yakın insanların sapkınlık içinde olduğunu gördüğünde, nasihatine ve yönlendirmelerine icabet etmediklerinde ve onlar için korktuğundan dolayı büyük bir yürek acısı yaşadığında çok hüznünlü durumların isabet ettiği bir yoldasın. Sakın ha onlardan etkilenme, onları etkileyen ol ve onların enerjisinin kaynağı ol.

Zira bu daveti taşıyacağına güvenip bu azim konumu çalışmaya koyduğunda Allah seni hayal kırıklığına uğratmaz! Zira Allahu Teala azim Kitab'ında şöyle buyurmaktadır: **فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ** **“Şimdi bu Kitab'a inanmazlarsa (ve bu yüzden helak olurlarsa) arkalarından üzüntüyle neredeyse kendini harap edeceksin.”** [Kehf 7] Dolayısıyla bu aşırı üzüntü, seni hayal kırıklığına uğratabilir ve büyük maslahatların kaçtığı

herhangi bir ameli yapma konusunda isteksiz olmanı sağlayabilir. Bu da daha sonra sevdiklerinin rehberliğine yol açabilir.

O halde hadi kalk, Allah'ın nusretini takip et, O'nun davetini destekle ve gözlerini Kerim Rasulümüz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu hadisinden ayırma: **المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلَمُهُ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ** “**Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (düşmanına) teslim etmez. Kim, (mümin) kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Kim Müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, bu sebeple Allah da onu kıyamet günü sıkıntılarının birinden kurtarır. Kim bir Müslümanı(n kusurunu) örterse, Allah da kıyamet günü onu(n kusurunu) örter.**” [Müslim rivayet etti.]

Karşında elinden tutmak isteyen kaç kardeş var? Sesini duymak isteyen kaç kardeşin var? Nasihatını dinlemek isteyen kaç kardeşin var? Çünkü sen, kardeşine yardım etmekle emrolundun ve sen insanlara yardım etmeye ve desteklemeye daha layıksın.

Bu ümitsizliğin ister insanlardan isterse nusretten olsun aynı şey olup aralarında hiçbir fark yoktur. Çünkü ümmete ve ümmetin değişebilme gücüne olan güvenini kaybetmek, düşmanlara karşı zafer kazanma umudunu kaybetmekle aynı şeydir. Bu ise ancak yolumuzu ve aradığımız hedefi kaybettiğimizde gerçekleşir.

Ben bu nesilde hiç umut olmadığını ve şu anda insanların içinde hiçbir umut ve hayrın olmadığını söylemiyorum. Zira kerim Rasulümüz bizi bundan nehyetmiştir. Nitekim Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Bir adam, artık insanlar helak oldu derse, kendisi o insanların daha fazla helak olanıdır.”** Ancak ben kendimize diyorum. Ey çalışanlar, artık önceliklerinizi yeniden düzenleyin. Zira Allah'ın üzerimize farz kıldığı en büyük ve en güzel işlerden biri olan amelimize devam edebilmemiz için dünyayı kalplerimize değil ellerimize koymalıyız. Peki bu amel, sizi ondan uzaklaştıran herhangi bir dünyevi iş ile eşdeğer midir?! Oysa Allah'ın kelimesini yüceltmekten, zorbaların kökünü kazımaya davet etmekten ve ümmetin izzet ve hidayet yolu olan kerim Peygamberimizin metodu üzere yürümekten daha güzel bir şey var mı? Bu yüzden sen, Allah Azze ve Celle'nin o zalim yöneticileri gözetlediğinden ve vaadini yerine getireceğinden tamamen emin olmalısın. Belki o zaman sen Musab İbn Umeyr olabilirsin ve fetih de senin ellerinle gerçekleşebilir?

O halde düşmanlarımızın yolunu kolaylaştıran, İslam'ı bitirmek ve küfür sistemlerini pekiştirmek için ilerlemelerinin önünü açan uyuşukluk ve ümitsizlik batağına düşmekten sakın.

Bu hastalığın şifası nafilelerle Allah'a yaklaşımdır. Zira Allah'ın Rasulü'nün sahabesi, sabah ve gece namazlarını artırıyorlardı.

Kendime ve size tavsiyem, çözümü alıp ona bağlı kalmaya ve gece gündüz enerjik ve aktif olmaya çalışmamızdır. Ancak bu şekilde düşmanlarımızın boğazındaki bir diken olarak kalırız, ümmetimizi sıkıntılı hayattan kurtarıyoruz ve hedeflediğimiz şeye ulaşıyoruz. Haydi o zaman devam et ve sakın durma. Allah'a hamd olsun şu an İslam için kamuoyu oluşmuştur. Allah'tan, bizi desteklemesini, hatalarımızı düzeltmesini, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet'i kurmak için ayaklarımızı sabit kılmasını ve bize işitmek ve itaat etmek, bizi Allah'ın indirdikeriyle yönetmesi, kâfir rejimleri alt üst etmesi ve Müslümanların kelimesini birleştirmesi için biat edeceğimiz bir Halife nasip etmesini temenni ediyoruz.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dareyn Eş-Şanti